

עפ"ת 47990/05/14 - אבו עפאש עבדלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 47990-05-14 אבו עפאש עבדלה נ' מדינת ישראל 05 יוני 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
אבו עפאש עבדלה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד ג'ימי מינאווי

ב"כ המשיבה - עו"ד אסף שביט

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על-פי הודאתו בבית משפט קמא בעבירה של נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה.

אין מדובר במי שרישיון הנהיגה שלו לא היה בתוקף, אלא במי שלא הוציא מעולם רישיון נהיגה. עבירות אלה, על-פי הפסיקה ועל-פי ההולם, יש לראות בחומרה. עסקינן בעבירה שטומנת בחובה סיכון משמעותי לעוברי הדרך, לרבות הנהג עצמו. מי שלא למד לנהוג ולא הורשה לנהוג ויוצא לכביש, מהווה פצצה מתקתקת שיש, כמו במקרה זה, לעצור אותה מבעוד מועד.

במקרה שבפנינו, המערער נתפס על-ידי שוטר לאחר שנהג לאחר ארבעה מטרים בלבד בחניון, אך הוא נתפס תוך כדי המעשה. בית משפט קמא, על מעשה זה, גזר דינו לעונש לא מכביד של עשרים חודשי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. לבד מקנס נמוך בסך 2,000 ₪, פסילה מותנית, חתימה על התחייבות ומאסר מותנה.

הערעור הוא בעיקר על משך הפסילה בפועל, כאשר טענת ב"כ המערער העיקרית היא שבית משפט קמא, בקבעו מתחם ענישה שבן 18 ל-24 חודשי פסילה בפועל, טעה.

בנסיבות מקרה זה, כפי שפירטתי לעיל, לא טעה בית משפט קמא, גם לא במתחם הענישה אותו תחם, ואף לא בגזירת הדין לעונש פסילה בפועל בן עשרים החודשים ומשכך הנני סובר, בוודאי שלא אומר שעסקינן בגזר דין החורג במידה בלתי-הולמת וקיצונית מהעונש ההולם, שרק אז מוצדק שערכאת הערעור תתערב בגזר דינה של הערכאה הדיונית.

המערער אינו נמצא מחמת העובדה שלא הופיע. לטובתו אניח שהודעתו הטלפונית לסנגורו, שהוא לא חש בטוב, הינה נכונה, ולכן לא אעשה שימוש בסעיף 208 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

הערעור נדחה.

**ניתן והודע היום, ז' סיוון התשע"ד,
05/06/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד עלידינופרדויד